

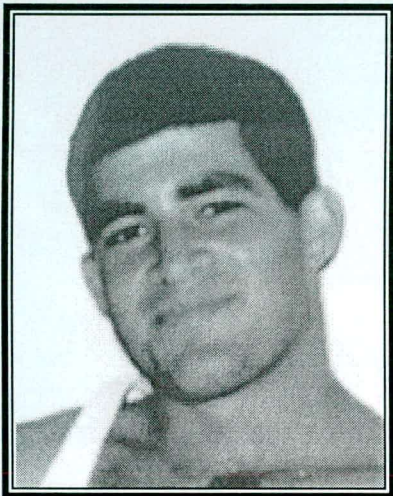

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל זהר כלב ז"ל

בן חנה וראובן

נולד בירושלים

בתאריך ט"ו בסיוון תשל"ב, 28/5/1972

התגורר במבשרת ציון

התגייס באוקטובר 1990

שרת בחטיבת הנח"ל

נפל בעת מילוי תפקידו

בתאריך ד' באייר תשנ"ב, 7/5/1992

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 11 שורה: 8 קבר: 2

הותיר אחריו הורים ושלושה אחים

בן 20 בנפלו

קורות חיים

בן חנה וראובן. נולד ביום ט"ו בסיוון תשל"ב (28.5.1972) בירושלים. הוריו מספרים: "זהר שלנו היה התינוק היפה ביותר, ממש מלאך קטן ונראה היה כאילו שמח להגיח לאווירו של עולם. גידולו היה מלווה בחדווה וגיל, ילד חכם כל כך, חביב, נוח ונעים, ממש כיף של ילד, של נער, בוגר וגבר, לכל אורך חייו הקצרים". זהר היה אהוב ונערץ ביותר על כל שסבבוהו, גננות, מורים, מורות, חברים וחברות וכמובן המשפחה. בילדותו, בבית ובגן, הצטיין בכל אשר עשה בתחכום בבנייה, הרכבה, משחקים ובלמודים. זהר למד שנתיים ראשונות בבית-הספר היסודי הממלכתי 'בית וגן', המשיך לימודיו בבית-הספר היסודי הממלכתי 'מבשרת ציון' וסיים בכיתת המצוינים במגמת אלקטרוניקה בבית-הספר התיכון 'אורט גבעת רם'.

זהר היה צופה נלהב ביותר בשבט 'יהונתן' שבמבשרת ציון. בכיתות ה' עד ח' היה הישובב', בכיתה ט' היה מחסנאי בכיתה י' מדריך, בכיתה י"א רשג"ד ובכיתה י"ב היה המרכז הצעיר של השבט. הוא הצטרף גם למשמר האזרחי והיה מתנדב פעיל ביותר. תמיד דרש מעצמו יותר משדרש או

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

ביקש מאחרים והקפיד לשמש כדוגמה ומופת. בחירתו היתה תמיד פה אחד, הן לוועדי כיתה, הן לתפקידיו בצופים והן כמזכיר גרעין 'שחרות', שעימו יצא לנח"ל.

זהר היה בדרך-כלל תלמיד טוב ומצטיין, אך גולת הכותרת של חייו היתה הקשר שלו עם כל הסובבים אותו ותפארתו הגדולה היתה ביחסי האנוש שלו, הוא פשוט אהב את כולם. בבית היה עמוד התווך. הוא היה זה, שברגישותו הרבה, קפץ תמיד ראשון לתת כתף, יד ואת כל כולו להוריו, אחיו, לכל המשפחה וכך גם כמובן, לכל מי שנקרה בדרכו, לחזקים, לחלשים, לכולם ותמיד. זהר היה איש של עשייה. מבוקר ועד ליל, לא ידע רגע של בטלה. יחד עם זאת, ידע למצות גם את ההנאות שנקרו בדרכו, הנאות מדברים פעוטים כמו מדברים גדולים, ואף אהב מאוד ספורט. אהב את הכחול והלבן, בלבושו ובחדרו, ויותר מכל סימלה העדפת צבעים זו את אהבתו הרבה לארץ זאת שלנו, בה טייל רבות, התרגש והתפעם מיופיה, נופיה ומהצומח בה.

בראשית חודש אוקטובר 1990 גויס זהר לצה"ל. את שירותו החל בנח"ל, ולאחר מספר שבועות של שלי"ט נשלח לקורס-טיס ושהה בו כשנה וחצי. כשמפקדי הקורס מנסים בכל כוחם להפוך אותו, חי"רניק מלידה, לאיש צוות-אוויר. חבל היה להם לוותר עליו, וזהר לא פרש מיוזמתו, אלא כדרכו, הלך לאן שהדגל קרא לו ללכת.

בתום תקופת שירותו בקורס-הטיס, ניסו לשכנעו להמשיך בחיל האוויר אך הוא, כמובן, בחר לעשות את המיטב בעיניו ולהצטרף לסיירת חי"ר. לשמחתו הרבה התקבל גם לסיירת צנחנים וגם לסיירת נח"ל, ולאחר התלבטויות וחשיבה רבה, בחר להצטרף לסיירת הנח"ל כהמשך טבעי לדרכו עד אז. זהר צורף לצוות באמצע מסלולו, וכפי שסיפר מפקדו, היה צמא ללמוד עוד ועוד בהתלהבות רבה.

ביום חמישי, ד' באייר תשנ"ב (7.5.1992) שלושה שבועות לפני שמלאו לו עשרים, מצא זהר את מותו מכדור שנורה בשוגג על ידי "חבר לנשק". סמל זהר הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בהר הרצל. הותרו אחריו הורים ושלושה אחים - ברק, סער ולהב.

הוריו כתבו: "בננו היקר מכל זהר, החלת את שירותך בנח"ל באהבה, שמחה וגיל ובאותו נח"ל מצאת את מותך... זהר כשמך כן היית כל חיך הקצרים, אור גדול לכל הסובב אותך... בן, אח ונכד יקר, תמיד היית

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

עימנו ותמיד תהיה, כשכיום את שמחת העבר ממלאים געגועים עזים
המלווים בכאב חד ונוראי על שאיבדנוך".

